

عنوان مقاله:

دوره های آموزش ضمن خدمت مجازی از منظر معلمان

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهش های نوین در روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

رامش احمدی جوقانی - کارشناس آموزش ابتدایی

فرانک شهاب سامانی - کارشناس علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

در جامعه امروزی اغلب کشورهای توسعه یافته برای بقاء رشد و تداوم توسعه، بخش قابل توجهی از درآمد ملی خود را به طرق مختلف صرف آموزش و تربیت نیروی انسانی می نمایند و با تعلیم مهارت های ضروری به کارکنان، میزان بهره وری آنان را افزایش می دهند. هدف از پژوهش حاضر واکاوی دوره های آموزش ضمن خدمت مجازی از منظر معلمان می باشد. روش تحقیق: این پژوهش از نوع تحقیقات کیفی است و از روش پدیدارشناسی استفاده شده است. روش تحقیق: بدین منظور مصاحبه های نیمه ساختار یافته ی عمیق از نمونه های هدفمند تا حد اشباع اطلاعات با ۳۰ معلم از مقاطع ابتدایی، دوره متوسطه اول و دوم با سوابق زیر ده سال، ده تا بیست سال و بالای بیست سال را که دارای تجربه شرکت در آموزش ضمن خدمت مجاز را داشتند صورت گرفت. طی مصاحبه ها معلمان تجربیات خویش را از آموزش ضمن خدمت مجازی بیان نمودند که با روش هفت مرحله ای کالایزری مورد تحلیل قرار گرفت که نه مضمون به دست آمد که عبارتند از: قابلیت دسترسی فارغ از زمان و مکان، بهینه بودن، تناسب با روشهای آموزشی و فناوری های نوین؛ حمایت های سازمانی، مشکلات محتوایی، مشکلات اجرایی، مشکلات ارزشیابی، مشکلات منابع انسانی، نداشتن زیرساخت های لازم، این مضمون ها از تجمیع و تلخیص مضمون هایی چون: افزایش ساعات آموزش سهولت انعطاف پذیری در آموزش، مدیریت زمان و مکان آموزش و پاسخگویی کارکنان، کاهش هزینه های اجرایی دوره برای سازمان، کاهش هزینه های رفت و آمد برای معلمان، آموزش مهارت های فنی و رایانه ای، یادگیرنده محور شدن آموزش، امکان ترکیب با سایر فضاهای مجازی به روز بودن روشهای آموزشی و آزمون، افزایش امتیاز در ارزشیابی سازمانی، امکان ارتقای سازمانی، کاربردی نبودن و تاکید بر مطالب کلیشه ای سلیقه ای بودن محتوا، مبتنی نبودن بر نیازسنجی، نداشتن نظارت صحیح، گواهیگرایی به جای تاکید بر یادگیری، بی اعتباری نتایج، ایجاد فرصت برابرسودجویان عدم تعامل در حین آموزش، نداشتن انگیزه علمی، فشار و مشکلات کاری معلمان، نداشتن سواد رسانه ای، یافته ها: یافته های نشان میدهد که دوره های آموزش ضمن خدمت مجازی، تا حدود بسیار زیادی میتوانند محدودیت های دوره های آموزش ضمن خدمت حضوری را برطرف سازند. این یافته ها همچنین نشان میدهند که گرچه دوره های آموزش ضمن خدمت حضوری تا حدی میتوانند برخی نیازهای آموزشی معلمان را برآورده سازند اما در تامین نیازهایی مانند تقویت انگیزه پژوهش و یادگیری و فراهم آوردن زمینه ی استفاده از فناوریهای روز دنیا و تجهیزات مدرن موفق نبوده اند. بنابراین بهره گیری از نظام آموزش مجازی در دوره های آموزش ضمن خدمت، میتواند برخی از مشکلات و ناکارآمدی های آموزش ضمن خدمت حضوری معلمان از جمله همگام نبودن آموزش با تغییرات کتب درسی، محدودیتهای زمان، مکان و منابع آموزشی را برطرف و راه را برای پیدایش شیوه های نوین آموزش معلمان مانند شیوه های الکترونیکی و مجازی هموار نماید.

کلمات کلیدی:

آموزش ضمن خدمت، ادراکات، آموزش مجازی، معلمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1971824>

